

Bông Sen – Bông Hồng – Bông .....

Các bạn thân mến

Tôi học được ở Má tôi qua kỳ về thăm gần đây là khi mua bông để cúng Phật, để chung trên bàn thờ thì đại để bông nào cũng được, nhưng Má chuộng nhất là bông sen, trắng vàng đỏ gì cũng được và Má kỵ nhất là bông hồng, bông hồng không có chỗ đứng trên bàn thờ mà chỉ được yêu chuộng khi có sinh nhật, thăm viếng bạn bè, trang điểm trong phòng....

Má dạy: trong tất cả các loài bông, người theo đạo Phật ưa chuộng nhất là bông sen vì sen có những đặc tính rất quan trọng, phù hợp với những điều mà Phật pháp từ xưa đã uốn nắn người con Phật. Bông sen đâu đâu cũng có, người dân quê dù lam lũ đến đâu, tay lấm chân bùn đến đâu cũng luôn gần gũi với ao sen và sen được sinh ra và lớn lên từ bùn trong những ao sau hè, ao đầu làng cạnh ngôi chùa cổ kính, như những người dân quê, con người chúng ta cũng từng được sinh ra và lớn lên, trưởng thành từ những khó khăn gian khổ; Tuy lớn lên, được nuôi dưỡng từ bùn nhưng sen không hề bị nhiễm bùn, thì chúng ta cũng vậy, là con của Phật, năm giới giúp chúng ta tránh xa những thứ ô nhiễm do tham sân si mang đến. Rồi sen không bao giờ dính nước bùn, thì người phật tử cũng luôn giữ lòng lương thiện, tránh xa các thứ xấu ác. Dù sống trong bùn nhưng sen khi nở luôn tỏa hương thơm ngan ngát, xua tan mùi ô uế của bùn, thì khi ta là con người chân chính, luôn biết sống tỉnh thức, giữ gìn phẩm chất thanh cao, xa lánh những điều tà hạnh thì dù đi đâu, đến đâu, ta cũng tỏa ra vẻ bình an tự tại khiến mọi người muốn làm bạn, yêu kính, gần gũi. Hương sen thật tinh khiết, thì con người chúng ta cũng có thể không khác gì sen, chúng ta sống an nhiên tự tại đúng nghĩa một con NGƯỜI, luôn tự làm chủ mình, thanh tịnh, làm chủ những cảm xúc, phiền não, không vướng mắc đến chuyện hợp tan, còn mất, hơn thua, mê đắm, giận phiền, tham luyến....; Sen vươn lên từ bùn nhờ, theo trình tự của thiên nhiên, cống hiến cho mọi người dân lam lũ chất phác, không phân biệt giàu nghèo cả cuộc đời mình, rồi còn an nhiên tự tại đem lợi ích cho sức khỏe với những hạt sen mát lòng những trưa hè oi bức, thì con người chúng ta cũng vậy, hiểu biết lẽ chân thật của sự sống từ sinh trụ hoại diệt, nên ta chấp nhận vô thường và tâm niệm rằng: Hạnh phúc thực sự không nằm ở những gì chúng ta có mà là những gì trong suốt cuộc đời ta đem hiến tặng cho cuộc đời.

Đại ý Má dạy như vậy, bà là người không được ăn học đến nơi đến chốn, nhưng có lẽ kinh nghiệm sống của má có thừa, cộng thêm tính tình nhân hậu, được gần gũi kệ kinh từ thuở nhỏ. Bây giờ nơi này, xa má gần nửa vòng trái đất, nhưng lời má vẫn còn mồn một bên tai.

Đức Phật từng khuyên các đệ tử phải học theo hạnh của Đất. Dù ai đổ vãi trên đất những thứ như uế, hôi hám hay khạc nhổ, đào xới, chà đạp đất... và cũng có khi đất cũng được tưới vào bởi những thứ thơm tho, tinh sạch quý báu... thì tất tât, đất cũng luôn tiếp nhận các thứ ấy không phân biệt bằng một thái độ rất thân nhiên, không hân hoan hạnh phúc mà cũng không tủi hờn đau đớn. Tương tự như vậy, trong cuộc đời, khi gặp những lạc phước hay hoạn nạn, ta coi đó như một giai đoạn trong cuộc đời mình, rồi thì sẽ qua đi, không nên để chúng chi phối tâm rồi sẽ bị nó ảnh hưởng, lôi kéo tiếp. Có những tình huống ta phải thật sự đương đầu giải quyết, không thể tránh né hay chạy trốn, ta sẽ có những lúc cảm thấy bất như ý, thăng trầm lên xuống theo đám bụi trần, có một điều ta có thể luôn làm được, đó là giữ tâm luôn cân bằng, bình thản như Đất vậy. Đây là sự thực tập rất thiết thực cho đời sống ngày càng xô bồ, bon chen. Mỗi người phải lo yên bình nội tâm thì thế giới mới có thể gọi là hòa bình được.

Mà thật vậy, cuộc đời không bao giờ hoàn toàn tươi đẹp, hấp dẫn như những cánh bông hồng dịu dàng đẹp đẽ với hương thơm ngọt ngào quyến rũ, nhưng thân bông hồng lại có đầy gai nhọn. Hãy ý thức rõ đâu là bông và đâu là gai. Không vì bông quá đẹp mà lao mình vào gai góc, mà cũng không vì gai nhọn mà ta ghét bỏ hay xa lánh bông hồng. Có lẽ vì sự giản dị nhẹ nhàng, gần gũi mà Má tôi luôn ca ngợi bông sen là vậy. Nhưng thật ra bông nào cũng cống hiến cho đời những gì mà bông ấy mang theo từ khi biểu hiện cho đến lúc tàn phai trở thành rác rưởi để làm giàu cho đất Mẹ, để rồi lại tiếp tục cuộc hành trình đầy ý nghĩa của mình với màu sắc, với hương thơm, dù đó là cánh hồng đỏ au diễm lệ, hay một bông sen dịu dàng nhẹ thoảng hương bay trong chốn bùn nhơ, hoặc đó cũng là những cánh bông dại mọc ven đường, chào đón từng bước chân người qua lại. Mọi vật trong vũ trụ này đều có ý nghĩa và công dụng của nó, không thiếu cũng không thừa là vậy.

Hiên trúc 06.2018

Tâm Hải Đức

www.vietnamvanhien.org

